

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ezechielis Spanhemii Dissertationes De Praestantia Et Usu Numismatum Antiquorum

Spanheim, Ezechiel

Amstelodami, 1671

De Nummis Tigranis & Tryphonis, cum cognomine ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ, ac unde. De Tiara in Nummo Tigranis; seu Cidari
Persarum, Christianorum, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12878

Orat. xlv. quam vel Cyrum Græci scriptores, aut Nervam Dio Pruseus: sicut rursus ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΥΣ, seu eidem Servatori devotos passim vocant prisci Ecclesiæ Doctores, Ignatius, (seu quisquis auctor Epistolarum, quæ vulgo illi tribuuntur) Chrysostronus, Nazianzenus, quorum iste etiam Constantium alicubi, quamquam, ut aliunde scimus, Arrianorum patronum, ΦΙΛΟΧΡΙΣΤΟΤΑΤΟΝ appellat, ὡς θειώτατε βασιλέων καὶ φιλοχρηστότατε, ὁ Imperatorum divinissime, Christianique amantissime, Julianum autem meliori jure ΜΙΣΟΧΡΙΣΤΟΝ, sicut alibi Valentem, Arrianæ hæreseos labe infectum,

Orat. xx. ὁ φιλοχρηστότατος καὶ μισοχρηστότατος. Immo si magni præmii loco, & probatæ demum fidei Regibus ΠΗΛΟΡΟΜΑΙ seu Amici Romanorum titulus olim, ut vidimus, concessus; quanto melius merces illius hominis qui fuerit mundus, in eo posita, juxta Magistros Hebræorum, ut vocetur AMICUS DEI; sicuti nempe scriptum in 1 Proverbiorum libro, Qui amat munditiem cordis, pro gratia labiorum ejus REX AMICUS EJUS futurus est.

Vid. מבקת הכל seu lib. Pulveris Aromat. 1 Prov. xxxi. 11.

De appellatione ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ conjuncta appellatione, ut in Eusebianis agnoscit Scaliger. Utrumque tamen suppeditant citati eidem duo Nummi Barbarorum Regum, ne postremam hanc Romanorum Cæsaribus propriam statuamus. Prior est ΤΡΥΦΟΝΙΣ ΔΙΟΔΟΤΙ, qui se in Seleucidarum seriem & regnum vi & fraude cæso pupillo intrusit, & cujus Nummum supra jam indicatum, hic exhibemus è laudato toties Cimeliarchio inclytæ Reginae.

Nota

Nota abunde hujus Tryphonis historia cum ex Mac-
cabæorum libris, tum ex Diodoro, Livio, Strabone,
Justino, aliisque; quem una cum exercitu undis absor-
ptum tradentem video ex Posidonio Athenæum, il-
linc vero Josephum, cum Apameæ, in quam profuge-
rat, captum ac interfectum. De Cornu & Galea in a-
versa Nummi parte, quæ huc quadrare poterant, su-
pra jam à nobis explicata. Ipsa vero inscriptio arguit
hunc Tryphonem ornatum utroque titulo ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ. Eandem quoque inscriptionem
præfert Nummus TIGRANIS apud Goltzium, ΤΙ-
ΓΡΑΝΟΥΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΒΑ-
ΣΙΛΕΥΣ. Conjuncta nempe utraqûe illa appellatio
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ, ut Tryphonis
hujus aut Tigranis summum pace juxta ac bello impe-
rium notaretur. Inde etiam Alexander Amyntæ filius
apud Diodorum, Ἀλέξανδρος ὁ Ἀμύντης ΣΤΡΑΤΗ-
ΓΟΣ πρῶτος, καὶ ΒΑΣΙΛΕΥΣ Μακεδόνων, Alexander
Amyntæ filius PRÆTOR cum esset & REX MACEDO-
NUM; ubi eadem ratione conjuncta occurrunt ΣΤΡΑ-
ΤΗΓΟΥ seu Prætoris aut Belli Ducis, ac ΒΑΣΙΛΕΥΣ
adtributa. Immo unde Livius non parum illustratur,
agens de Ætolis & Antiocho Magno; hac vicit senten-
tia, IMPERATOREMQUE REGEM appellandum cap. 45.
consuerunt, & triginta Principes, cum quibus si qua vellet,
consultaret, delegerunt. Vides hic iisdem titulis juxta Ti-

granem aut Tryphonem ornatum quoque Antiochum, ΒΑΣΙΛΕΑ nempe ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ, seu Regem summum Belli Ducem ab Ætolis declaratum. Conjuncta itaque hæc appellatio exemplo eorum vel Regum vel Prætorum, qui ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ passim vocantur in Græcorum monumentis, nonnunquam & ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ΠΟΛΕΜΟΥ, sicut Belifarium vocat ipse Justinianus apud

Lib. III.
Goth. c. 21.

Procopium; quibus nempe summa totius belli à fociis aut civibus, vel aliunde deferebatur, & qui *summam belli tenere* passim Cæsari dicuntur, hoc est juxta Comicum,

Sed ubi summus IMPERATOR non adest ad exercitum.

Sic Eumenes more consueto non solum Asiæ Στρατηγὸς Sic Eumenes more consueto non solum Asiæ Στρατηγὸς

Lib. XIX.

Αὐτοκράτωρ dictus apud Diodorum, sed alibi eodem, τῆ βασιλείας Αὐτοκράτωρ Στρατηγῶ, *Regni summo Imperatori.* Cujus appellationis vim in eo positam fuisse docet alicubi Thucydides, ut Prætores in Siciliam

Lib. VI.

missi & ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ etiam declarati, ea facerent quæ ipsi judicarent Atheniensibus maxime conducibilia. Tales vero negat fuisse vel Persarum Duces

Lib. XV.

Diodorus, τῶ ὅλων σὺν ὄντες Αὐτοκράτορες, sed de omnibus ad Regem deferentes; vel ipsos Lacedæmoniorum Reges

Lib. II.

Dionysius Halicarnassensis, εἰδὲ γὰρ οἱ Λακεδαιμονίων ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ἦσαν ὅτι βέλτοις ἀπέειπεν, *neque enim Lacedæmoniorum REGES PLE-*

NAM HABEBANT POTESATEM ea qua vellent faciendi.

Unde desumpta videtur hæc appellatio ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ, puta à Tigraue viribus ac potentia adhuc florente, ut merum & absolutum imperium, non precarium autem Regnum argueret, more

aliorum Regum vel Spartanorum quondam, vel τῶ ἰσσοῦ

Bell. Jud.
lib. VI. c. 12.

ἰσσοῦ, ut vocantur alicubi Josepho: quibus nempe

aut

aut à Romanis titulus ille concessus vel restitutus, ut postea ipsi quoque Tigrani contigit; aut qui alias comiter majestatem Imperii Romani conservare cogebantur, & *inservientes Reges* Tacito alicubi vocantur. Hist. II. *Ἀυτοκράτορες* enim & *αὐτοκράτεις* Græci vocarunt, ut vel^{81.} ex ante dictis liquet, pleno utentes imperio & *ἀνυπόθινον*. Hinc Philo, *ἀνυπόθινον εἶναι δεχῶ τῶν αὐτοκράτο-* Legat. ad
ρα; quo nempe loquendi genere *ἢ αὐτοκράτορα* *δεχῆς* Caium.
 utuntur sæpe Græci scriptores, & qualem Prytanis a Bell. Civil.
 pud Rhodios fuisse docet Appianus, sicut alias Diony- lib. IV.
 sius *ἡγεμονίαν αὐτοκράτορα* Romulo delatam tradit. Hinc Lib. III.
 ut *βασιλεῖς* vel *στρατηγῶν*, sic eadem ratione dicti *ΕΠΙ-*
ΜΕΛΗΤΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ, qui in procuratio-
 ne regni erant summo cum imperio; qualis aut à Ma-
 cedonibus Antipater, aut postea ab ipso Antipatro
 Polyperchon constituitur apud Diodorum. Ita etiam Lib. XVIII.
ΠΡΕΣΒΥΤΑΙ & ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ,
 Legati missi plena cum potestate, quemadmodum O-
 ratores de Pace ad Philippum destinatos vocat Æschines,
Πρέσβεις αὐτοκράτορας ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, hoc est, ut Orat.
 hodie loquuntur, *Legatos pro Pace Plenipotentiarios*. Eof-
 dem *αὐτοκράτορας τῆς εἰρήνης* & *πῶς τῆς εἰρήνης* *Plenipotentia-* contr. Ctesiph.
rios Pacis & de Pace vocat Dionysius, & quales à Car- Lib. III.
 thaginensibus ad Gelonem missos, & ab Atheniensibus
 ad Persas cum Æschine *Πρέσβεις & Πρεσβυτῆς* *αὐ-* Lib. XI. &
τοκράτορας vocat Diodorus. Eiusdem etiam generis a-
 pud Sallustium à Boccho Maurorum Rege Romam^{XII.}
 ablegati, qui *quocumque modo belli componendi licentiam*
illis permittit. Sic rursus *ΘΕΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ*
 de supremis Diis, quales Solem & Lunam habitos do-
 cet Philo, quæ eximie illustant nummum Caii Cæsa- De Mo-
 ris supra adlatum cum inscr. *ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΘΕΟΣ* narch. lib. 5.
ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. Quod verum & unius quidem ad-^{P. 812.}

tributum, qui θεός ὁ Πασινοκράτωρ vocatur in divino Revelationum libro ac in symbolo Nicæno. Hinc alias apud eosdem veteres JUPPITER IMPERATOR, cuius tria tantum signa in orbe Terrarum existisse tradit in Verrinis Tullius; quem nempe *imperium caelestium tenere* credebant Galli apud Cæsarem. Unde & inter Severi nummos unus occurrit inscriptus JOVI IMPERATORI. Sicut denique supra dicti duo Reges Barbari REGES IMPERATORES vocati in Græcis eorum Nummis, ita obvii ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ΚΑΙ ΣΑΡΕΣ vel ΣΕΒΑΣΤΟΙ, seu IMPERATORES CÆSARES vel AUGUSTI cum alibi, tum nullibi frequentius, quam in hac ipsa supellectile nummaria. Unde jam, ut opinor, satis adsequimur, qua ratione aut quibus exemplis utraque hæc appellatio ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ Tryphoni huic aut Tigrani etiam tribuatur in selectis eorum Nummis: quæ duo in iisdem conjuncta, ut singulare aliquid, ac raro alibi à se lectum profitebatur magnus Scaliger. ΤΡΥΦΟΝΙΣ alias nomen in Syria ac vicinis locis familiare videtur existisse, unde nummus Augusti Medicus, in cujus averfa parte Aquila cum inscr. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ ΤΡΥΦΩΝΟΣ. Hinc & Ptolemæum Philopatora Tryphonem etiam cognominatum supra diximus; quo cæteroquin nomine quendam Philadelpho ob factetias acceptum appellatum legimus apud Josephum, alibi vero apud eundem regium Herodis tonsorem, eundemque Alexandri Regis filii accusatorem; apud Athenæum autem quendam delitiis perditum, unde nempe illi nomen. ΤΙΓΡΑΝΕΜ quod spectat, præclarum quendam & insignem ejus Nummum cum sola inscriptione ΤΙΓΡΑΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, haud mihi hæctenus alibi, quam

In Verrum
v.
Lib. v. l.
Comment.

Anim. in
Euseb. pag.
146.

Lib. x. l. v.
Antiq. c. 4.
Bell. Jud.
lib. l. c. 7.
Lib. x. l. v.

De Nummo
TIGRANIS
ac TIARA.

quam in Cimeliario Mediceo inspectum, inde etiam
ectypum nacti beneficio omni laudum ac ornamento-
rum genere cumulatiflimi LEOPOLDI Cardinalis ab
Etruria, grati & lubentes hic vulgamus.

Exhibet nempe anterior Nummi facies TIGRANIS
ipsius caput insigni Tiara ornatum, cui stella ac duæ
insuper volucres, quamvis minus adfabre in hoc ecty-
po insculptæ visuntur. Aversa autem facies sedentem,
turritam ac velatam Mulierem præfert, quæ dextra
Palmæ ramum gestat, pede autem figuram calcat me-
dio corpore undis immersam cum inscr. ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΤΙΓΡΑΝΟΥ. Videtur autem mihi omnino eadem
Mulier, juxta consuetam in Nummis symbola, Syriam
aut Mesopotamiam arguere; quas per plures annos
Tigranem obtinuisse legimus, & quidem in Syriæ re-
gnum accitum per octodecim annos, auctore Justino, ^{Lib. xxi.}
tranquillissime regno potitum, quo temporis lapsu ^{cap. i.}
hunc aut similes Nummos hujus Armenii Regis in co-
tractu percussos facile licet augurari. Cujus etiam rei
indubiam fidem facere videtur Palmæ ramus, oppor-
tunum Syriæ, ut supra vidimus, symbolum. Figura
autem virilis medio corpore aquis immersa, Euphra-
tem aut Tigrim forte sub jura Tigranis reductum, so-
lito Fluviorum in Nummis antiquis typo, repræsen-
tat. Tiara autem Tigranis cum Diademate, eadem cu-
jus Dio meminit, ^{τὸ δὲ ΤΙΑΡΑΝ τὸ τε ΑΝΑΔΗΜΑ εἶ.} ^{Lib. xxxvi.}
χῆ, TIARAM autem cum FASCIA gestabat; & quam
Fasciam

De fort.
Alexand.

Fasciam seu Diadema capite avulsum supplicem hunc Regem ad Pompeii pedes tradit abjecisse cum idem Dio, tum alibi etiam Plutarchus, qui cæteroquin in vita Pompeii, à Tigrane ipsam Tiaram seu Cidarim capite detractam docet; ἀφελόμενον τὴν κίτταν, ὡρμησεν ἐπὶ τῶν ποδῶν θείναι, detractam capiti Cidarim institit ad pedes ejus apponere. Simile vero Diadema, & idem, ut licet augurari, quod hic ante oculos habemus, à fugiente Tigra- ne capiti jam olim detractum, ac in victoris Luculli manus delapsum, ab eodem in triumpho prælatum, auctor itidem in ejus vita Plutarchus. Ad Tiaram enim Regum Orientis Diadema vulgo accessisse, liquet præterea ex Xenophonte, Plutarcho, Luciano, aliisque, quod jam vidit illustri Brissonius libro de Regio Persarum Principatu, & præclarus iste Nummus, venerandum utique antiquitatis Cimelium, luculentius ante oculos ponit. Unde Curtio lux non mediocris accedit; C I D A R I M Persæ Regium capitis vocabant in signe. Hoc cerulea F A S C I A albo distincta circuibat. Notum enim promiscue Cidarim & Tiaram dici de hoc Regio capitis in signe; unde quam Dio T I A R A M T I G R A N I S vocat in superiori nummo conspicuam, eandem C I D A R I M dixit Plutarchus loco supra adlegato. Hinc autem liquet incautius loquutum Philonem, scriptorem alias quantivis pretii, qui Reges Orientis Cidari loco Diadematis usus tradit, κιδάρη γὰρ οἱ τῶν ἑσίων βασιλεῖς ἀντὶ διαδήματι εἰώθασιν χρῆσθαι. Utrumque enim in signe, ut tradunt antiqui & probatissimi auctores, ac vel superior Nummus luculenter arguit, iis una usurpatum. Neque tamen Brissonio adsentior, qui Diadematis nomine Cidarim putat etiam designari; ideo nempe quod è Persico luxu mutuatum Alexandrum Persicum Diadema Diodorus ac Justinus tradant, Arrianus,

Lib. 111.

Lib. 111.
de vit. Mos.

rianus autem Cidarim Persicam, quæ nempe idem sonent. Utrumque enim hoc capitis ornamentum à Persis mutuatus est Alexander, ut non opus sit proinde illa inter se confundere. De Cidari aut Tiara præter Arrianum, fidem facit Lucianus, apud quem Philippus pater inter alia Filio objicit, quod Tiaram rectam adsumpsisset, *καὶ Τιάρω ἐπέθετο ἐνθάδε.* De Diademate Dial. Mort. vero, præter Diodorum, Justinum, aliosque diserte Curtius iis verbis, quæ de Cidari aut Tiara sumi non possunt; *Itaque purpureum Diadema distinctum albo, quale Darius habuerat, capiti circumdedit.* Idem nempe quod cerulea illa fascia albo distincta, quæ Cidarim circuibat, ut paulo ante eum tradentem audivimus. Coniuncta itaque in regio Perfarum aut Armeniorum etiam cultu illa capitis ornamenta, Tiara ac Diadema, non tamen ut eadem sed diversa. Unde postremum etiam solum retentum ab Alexandri successoribus, & eorum exemplo ab aliis Asiæ aut Europæ Regibus. Ex quibus etiam liquet, cur Diadema illud quod *Persicum* vocatur Diodoro, Herodiano *Macedonicum* dicatur ferme sub initium operis, ubi agit obiter de cultu Regis Antigoni, Annæo autem nostro *Pellæum*,

Cingere Pellæo pressos Diademate crines.

Lib. v.

Alias quot Regna, tot quoque Diademata olim capiti nonnunquam imposita. De Ptolemæo Philometore illud notat utique Josephus, eum duo gestasse Diademata, Asiæ nempe aut Ægypti; cujus duplicis Diadematis usum haud absimilem in Artabano Parthorum Rege tradentem supra innuimus Herodianum; cujus cæteroquin moris vestigium necdum fateor mihi in priscis nummis observatum. Cidarim autem seu Tiaram quod attinet, eandem quoque Regum Orientis more, sacerdotes Gentilium nonnunquam usurpasse,

Antiq. Jud.
lib. x i i i.
cap. 8.

M m m

vel

De Dea Syria. vel ex Luciano liquet; qui auctor est urbis sacrae in Syria Pontifici ac soli quidem concessum purpuram & auream Tiaram gestare. Scilicet postquam jam viles evaserant sacerdotales illae Coronae, quibus infensos vetustissimos Christianorum scriptores ac inprimis Tertullianum adhuc hodie legimus. Quamquam sequitis temporibus, & Ecclesia novo cultu sub Christianis Principibus ornata, Cidarum quoque usus ad Ecclesiarum Antistites translatus, ac eadem inter Episcopi Orientis insignia vulgo recepta, ut vel liquet ex sequenti loco Salmorum Episcopi; *Ἐπίσκοπος ἢ Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ ὡς Ἐπίσκοπος ἢ ποιμήν, καὶ ὡς Ἐπίσκοπος τῷ ΚΙΔΑΡΙΝ*. Idcirco *me Pontificem unguis ac podere cingis, capitique Cidarum imponis*. Sed hoc obiter. Eiusdem autem Tiaræ superiori nummo cælatae ad spectus satis arguit, quo jure, ut supra innuimus, *πίλημα πορρωπὸν*, *Turritus pileus* Straboni dicatur. Aves autem eidem Tiaræ insculptæ, quas minus accurate cælator expreslit, Falcones videbantur Cimeliarchæ Mediceo: Id vero jam supra de veterum Galeis, cum ex Herodoto, Diodoro, tum ex frequentibus veterum Nummis observabam, crebro iis insertas vel Avium vel Quadrupedum effigies, quibus eis aut terrorem aut dignitatem conciliarent. Neque etiam Tiaræ eodem ornamentum genere caruere; unde Persicas Tiaras Pavonis alas habuisse docet Græcus Aristophanis Interpres, quod jam viderunt viri docti. Immo nec alienum Falcones ejusmodi Tiaræ insculptos; quum Pallas seu Regias Persarum aut Medorum vestes distinctas id genus Avium figuris discrete tradat Curtius; *Pallam auro distinctam AUREI ACCIPI- TRES velut rostris inter se corruerent adornabant*. Stella autem in eadem Tiara conspicua, qualis & in superiori Parthorum Tiara occurrebat, quam è nummo Augusti

Greg. Nazianz. Orat. v. pag. 136.

Ad Acharnenf.

Lib. III.

gusti expressimus; ut vel inde opportunum Regum Orientis insignis facile adsequamur. Accedit denique, velare eandem Tiarā Tigranis tempora; quod Tiaris nempe solemne, juxta Nafonem,

Tempora purpureis tentant velare Tiaris.

Aliud vero Tiaræ genus Armenium supplicem gestare videas in sequenti nummo; quod nempe magis adhuc ad *πίλημα* istud *περγατών* accedit, sicut Tiarā à Strabone vocari diximus.

Lib. xi.
Metam.

Eandem etiam liquet magis in acutum desinere, sicut *κρωβύλης* & *κροβατίας* describunt nobis veteres; qui & inde eadem promiscue pro Tiaris sumunt, aut vicina iisdem statuunt; quales Xenophon, Hefychius, alii-
que. Aliæ nempe apud illos Orientales, Persas, Medos, Armenios, quod aliunde etiam constat, Regum Tiaræ, aliæ Procerum seu privatorum. Ita Cidarim Mithridatis *mirifici operis*, seu *θωμιασῆς ἐργασίας* existisse liquet ex Plutarcho; qui vel ita cavisse videtur, ne genero suo Tigra-
ne dignitate aut cultu inferior videretur. Persarum vero promiscuum jam olim fuisse Tiaræ gestamen, cum Herodotus diserte observat, tum seculis ætatis Heliodorus; qui Persas docet Tiarā de capite deponere, ad reddendam gratiam ei qui prior salutavit. Adeo ut nec solum discrimen in eo consti-
tuen-

M m m 2

tuen-

tuendum videatur, quod recta esset Regum apud Per-
 fas Tiara, ut jam viderant eruditi, reliquorum autem
 obliqua. Immo Tiaras etiam cum circumcunte eandem
 Diademate, qualis Tigranis in superiori nummo, ge-
 stasse Regum Persarum confanguineos sua ætate auctor

Inst. Cyr.
 lib. viii.

nobis Xenophon; qui de Cyro agens, εἶχε δὲ καὶ Διαδή-
 μα πρὸς τῆς Τιάρης, καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ τὸ αὐτὸ τέτυκτον σημεῖον εἶ-
 χον, καὶ νῦν ἐν τῷ αὐτῷ ἔχουσιν. *Habebat & circum Tiaram Dia-*
dema, idemque insigne cognatis ipsius erat, sicut & hoc tem-
pore illud retinent. Cujus moris vestigium retentum ad-
huc videtur sequiori ævo in renovato Persarum domi-
natu. Certe Diadematis usum Persarum satrapis con-

Bell. Gotth.
 lib. iv. c. ii.

cessum liquet mihi ex Procopio, qui refert duos Persa-
 rum Optimates Isdigacæ Legati Chosrois comites ex-
 stitisse, οἱ δὲ καὶ Διαδήματα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν χρυσοῦ ἐφέρον, *qui*
aurea etiam Diademata in capite gestabant.

De variis
 Nummis
 Regum &
 Reginarum
 PONTI &
 BOSPO-
 RII.

Si vero ex Oriente jam in PONTUM ac vicina loca
 trajiciamus, neque hic Regum illius tractus inutili aut
 injucunda pascemur contemplatione. ΜΙΘΡΙΔΑ-
 ΤΕΜ mitto, terrorem illum Asiæ, & Regum, auctore
 Tullio, post Alexandrum maximum, quem obvii ad-
 huc apud antiquarios Nummi, & expressæ inde à Ful-
 vio & Goltzio icones repræsentant, eundemque cum
 Eupatoris cognomine ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ
 ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ. Ita alii rursus ejusdem parentem
 ΜΙΘΡΙΔΑΤΕΜ ΕΥΕΡΓΕΤΕΜ signant; ΒΑΣΙ-
 ΛΕΥΣ ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ; quemad-
 modum illis cognominibus distinctos eosdem Reges,

Lib. x.

præter Appianum docet Strabo. Filium vero Eupato-
 ris PHARNACEM rarior quidam Nummus, neque
 alibi mihi, quam in Cimeliarchio Mæcenatis Etrusci
 LEOPOLDI inspectus, etiamnum ad posteritatis me-
 moriam prodit. Exhibet vero hinc Regis illius caput,
 cum